

[Miljøministeren]

man skal frigive ting, hvor der kan være fare. Meningen er at afbureaukratisere, ikke at indskrænke rådigheden for borgerne, hvor der ikke er nogen grund til det – altså i de tilfælde, hvor der ikke er nogen risiko for sundhed og miljø – og dermed påføre dem et tab, som er overflødig og urimeligt ud fra miljømæssige og sundhedsmæssige vurderinger, når det kommer til stykket. Derved kan vi altså give borgerne en større sikkerhed; lovforslaget kodificerer, at den sikkerhed, som amterne godt vil give dem, også er lovlig, og samtidig får vi reduceret bureaukratiet.

Hr. Aagø Brusgaard taler om, at man godt kunne lade andre instanser tage sig af det, men her skal man lige huske på, at oprydningen betales af staten, og det er jo sådan, at den, der betaler for musikken, også afgør, hvad der skal spilles. Vi bryder os jo heller ikke meget om, at de, som ikke har noget i klemme rent økonomisk, kan træffe afgørelser for dem, der har det, og derfor synes jeg, at oprydningsindsatsen og afmeldingen er rigtigt placeret.

Hr. Martin Glerup var inde på, at det tager for lang tid at få ryddet op, og det kan jeg fuldstændig bekræfte; det tager desværre alt for lang tid. Men det er ikke sådan, at vi ikke har gjort noget ved det. Vi havde et problem, da jeg blev minister; man anede ikke, hvornår jord var ren, og jeg vil sige, at det er svært at rense jord op, når man ikke ved, hvornår den er ren. Derfor satte jeg i værk, at der skulle udarbejdes acceptkriterier for, hvornår jord er ren, og disse kriterier er jo kommet for længst og gør det derved muligt at behandle og genbruge jorden.

Som hr. Martin Glerup også var inde på, har vi for nylig indgået aftalen om benzin og olie. Vi har også øget oprensningstempoet, idet der i 1992 blev givet tilsagn om oprensning af 50 pct. flere grunde end i 1991, men jeg skal understrege, at det stadig væk er alt for lidt på trods af denne forhøjelse.

Vi skulle være over registreringsfasen – i nogen grad i hvert fald – og det vil betyde, at vi i fremtiden kan bruge flere penge på oprensning og færre penge på papirarbejde, og det er også nødvendigt. Men samtidig har vi også sat i værk, at vi skal prioritere bedre. Det sker i forbindelse med den grundvandsstrategi, som regeringen har offentliggjort i dag, og her vil man kunne se, at netop grundvandet har før-

steprioritet. Der er vejledninger i, hvordan man skal gå frem, og hvad man skal vælge først, og det vil jo også sætte mere gang i oprydningerne, når man ved, hvad man først skal gå efter. Så vil afmeldingerne jo også komme til at betyde noget, når man ikke længere behøver at beskæftige sig med dem.

Og endelig er det jo altså Folketinget selv og Folketingets partier, der afgør tempoet. Det er herinde, vi gennem finanslovaftalerne afgør, hvor mange penge der skal sættes af til arbejdet; vi skal i efteråret 1993 beslutte, hvor mange penge der skal sættes af til depotoprydningerne i perioden 1994-1997, og her kan vi jo vende tilbage til sagen. Jeg kan ganske vist kun bekræfte, at det går for langsomt, men jeg kan derimod ikke bekræfte, at vi ikke har gjort noget ved det, idet jeg har nævnt de ting, som skal fremme en hurtigere oprydning. Men jeg ser frem til, at Folketinget vil se velvilligt på sagen og bevilge flere penge til arbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om en værditabsordning for boligejere m.v.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 18/11 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Trøjborg (S):**

Lovforslaget om en værditabsordning for boligejere har vel sit udspring i de drøftelser, vi